

ל:

עין משפט
גד מצוה

הקומץ רבה פרק שלישי מנחות

מסורת הש"ס

לא יורקנה לבין הדפיץ. ו' ולא יכנסנה חוץ לשרטוט הגליון של דף א"ע"פ שהמרגו לכמוז צ"א אומיות חוץ לדף ממזכה נח חמש (ה) מזהב שלמה לא התרגו: סולג. מגיה בן השיעין: מוקף. עבוד שהמזכה לה: וכוספ. הסס על הממק אע"פ שאינו הדור כי"כ כגורר: כיצד הוא עושה.

אס עטה שנס (ו) וימא. רב חננאל הלכך כ"י יוסי: (ז) וימא. רב יצחק הל"כ כ"י יצחק: ממוס. דלכא תנאי דלפני דרבי יוסי כ"י יצחק ור' יצחק כ"י יוסי: אייאל. איממר הא דר' מנינא: ואס איפא. דלחא א"ר מנינא ו' לימא הוא נמי למילתיה כהדי הקך אמוראי: בן חמש שנים. אכן פקועה קאי: הוא נמי נימא. ה' קן מילתא חסס בשעריית חולין (ט) כהדי זעיר: כקולר. ליהרג: יפסכו ויסנו. א"ע ז' דהוא לא אמר מנ' דמסתמא גלי דעמיה מדלמר כהנו: לנש מניה קאמר ממוס דיולא ליהרג דלא נימא ליה דמיפול קמי יבס: הפפרס. ציס. (י) א' דמחא (י"ג) הרומס מעשר. אחד ממחא דמפפס צפ' עגלה ערופה (פסוקה דף מה:).

הנהגות רב"ה (ב) רש"י ד"ה לא תקנה יוסי נח חמש אבל יוסיה: (ג) ר"ה כ"ה יוסי נח חמש חסד וחסד מיה לימא מר ולימא רב חננאל: (ד) ר"ה חמשה ב"ס המדרש ופליגי מ"ה חמשה עשר של דמאי היינו אחד מחמשה:

מסך רש"י גורר את מה שכתב. יגרוך החיל סביב מקום סביב לו לנחות את הסס וכווה. מניה מה ענינן בן השיעין ומה חסד וחסד יתנו מיה לימא ודוקא לומר שמיניס יגרוך החיל יבטיח את הסס על הגר. אכל כהנא לא עינן א' חסד וחסד אלא לפי מה שכתב יוסה ופליגי וכן כהדי חסד וחסד עליו רב"ה יצחק אמר א"ר חסד וחסד וכווה כהניו לא וימא החיל יתנו את הסס על החסד רבי יוסי אמר א"ר חסד וחסד. מניה את הסס בן השיעין אס ליה אלא מסך חסד וחסד. לומר את הסס קטנית: ואסמא פאלי"א: שורעו לורע. דאס זרעו לירק הוה איל מעשר דידיה בחר לקטפה דמפפס כ"ה (דף י:).

אכל מני קטנית בחר השרפה אזלי: לומר גורר וכווה. לומר מערן יפה וימא. מדס כהניו מערן יפן מתקן את החדש השאר יפן כהניו מערן את הסס השאר: נמדת על החדש כיצד יעשה צובר גרנו לתוכו ונמצא תורם ומעשר מן החדש שבו על החדש שבו ומן הישן שבו על הישן שבו הוא איתמר עלה אמר רבי שמואל בר נחמני "אמר רבי יוחנן הלכה כ"כרבי שמעון שזורי ואם איתא הוא נמי לימא אלא אמר רב פפא אשידה רב נחמן בר יצחק אמר איין רב פפא אמר אשידה רבי יוחנן מני כבוד השנת החירו ואס מפני כבוד השנת למה לי שאלו ע"י עילה רב זיבי בשס ר' מנינא אימנ שנת על ע"ה והוא אמר אמת פ"י משום שנת קובעת לתעשר" (א) אימנ שנת עליו ופירן כדא ענין משנה מו"ט" לא יאכל עד שיעשר מפני (ס) אמר שאין שנת עליו בלימה מני שאלו בחול לא יאכל בשנת שנת עליו ימא מ"ד משום כבוד שנת אפי' שאלו בחול יאכל בשנת ומשני לא אמרו אלא שבוגר ולא כבוד ועממא דר"ש שזורי מפרש הסס משום דלימא דיומע עליו ויורא אמר אמת פ"י מאחר שהפפרסה. מ"ר: א"ר איתמר עלה אמר ר' יוחנן הלכה כ"רש"י שזורי ובתריובת מעשר של דמאי. כרוב פפרים גרס ר' יוחנן ולא ר' יוחנן כאן וצפ' בהמה המקשה (חולין דף ע"ה): וצפ' אע"פ (במנוח דף נה). וכן מוכח שס צפ' אע"פ דמיימי לה פאלוגמא דרב ור' יוחנן דאומדנא וקשה דכמון גבי ההיא דפול המלרי קא פסיק רבי שמואל בר נחמני א"ר יוחנן הלכה כ"רש"י שזורי וצפ' בהמה המקשה (ס:); מוכח דדוקא כמסוכן ובתריובת מעשר של דמאי הוא דקלמר דהלכה כמותו ולא כהחריני גבי ההיא בן פקועה דרב אלד בר חנן דא"ל רב אשי זיל שחטיה ופירן והא"ר מנינא הלכה כרבי שמעון שזורי ולא עוד אלא כל מקום ששנה ר"ש שזורי כ"י הא סנירלה לי דלמר רבי יוחנן הלכה כ"רש"י שזורי במקום ובתריובת מעשר של דמאי אכל כהחריני לא יפן לדחות וצפ"ר רבינו גרסום כמיב כהניו דפול המלרי ר' יצחק בר נחמני אמר שמואל וכן כפפרים יפסני. (י) מ"ר: עידיה

שלושה בתוך הרף וב' חוין דרף. אומר ר"ת דשס לרין שיהא כולו בתוך הרף. מ"ר: רבי יוסי אוסר אף תולין את השם ר' יצחק אוסר אף מוחק וכווה. גורר היינו לאחר שמייעשה המזכה ומוחק היינו עבוד למה ואינו הדור כל כן ומדמתי ר' יוסי

אמר אף תולין ר' יצחק אומר אף מוחק משמע כלאורה גבורר עדיף מכולה ותולה גרע מיניה ומוחק גרע מתולה אבל א"ר לומר כן אלא ר' יצחק גרע יהודה קאי ולא אדר' יוסי דמולה אדר' מוחק דמאמרין (בירושלמי פ"ק דמנינא דא"ר יעירא כ"י חננאל בשם רב הלכה כמו שהוא אומר מוחק את החול וכווה את הסס ותולה את החול ומיעדא ליה חסס דנ' מינות שיש בשם שס ז"י שנת למלות דלמלא דוקא עשה כהן מינות של חול לא מיחוה כ"י שפל למה שפנים ואיעדא ליה אפי' ג' מינות שפנים שס כגון אל חלקים וי' דמייב כפפר מהלס א"י שרי למלות לאו לא ור"ת פ"י דמולין עדיף מכולה ור' יוסי ולא גרס אף תולין ומאן דפסיק הלכה תולין קסבר דוקא תולין ולא מוחק ויבסד וכן פוסק ר"ת אבל א"ר לומר כן כדמכות בירושלמי דתולין גרע ומיכו קשה א"י גרסי' במילתיה דר' יוסי אף תולין דהא ר"י נמי מודה דתולין דלא"י נכס' סופרים פ"ג דקתני טעה את כל השס יתלנו בין השיעין כדרי ר"י ר"מ אומר מוחק משלפניו ויבסד את השס על מה שמחק והיה גראה לומר דכהא פליגי דמר כהן תולין עדיף ומר כהן מוחק עדיף ומיכו אין לחוש אי פליגא כתיבא דממכת סופרים אלא דמערין דעל כהניו אלינא דר"מ פליגי דקתני הכא ר"ש בן גלעזר אומר משום ר"מ אין כותבין את השס לא על מקום הגדר ולא על מקום המתק ואין תולין את השס כיצד עשה משלפניו ויבסד את כולה וגוזה. מ"ר:

וליאמר בר הלכה כהר. נפרק כל הגט (גמין דף מה). ובסוף מגילה (דף לא): בתרי דוכמי ובקדושין פ' האומר (דף טז): פריך כי האי גונגא ורין יתן טעם בשאר דוכמי דלא פריך. (י) מ"ר: תריובת מעשר היא שחורה מקומוה כו'. משנה א"ר צמס' דמאי (פ"ד מ"ה) וקתני רישא הלווק פירות ממי שנתן נאמן על המעשרות ושכח ולא עשירן (דמאי) אלא שבוגר ולא כבוד ועממא דר"ש שזורי מפרש הסס משום דלימא דיומע עליו ויורא אמר אמת פ"י מאחר שהפפרסה. מ"ר: א"ר איתמר עלה אמר ר' יוחנן הלכה כ"רש"י שזורי ובתריובת מעשר של דמאי. כרוב פפרים גרס ר' יוחנן ולא ר' יוחנן כאן וצפ' בהמה המקשה (חולין דף ע"ה): וצפ' אע"פ (במנוח דף נה). וכן מוכח שס צפ' אע"פ דמיימי לה פאלוגמא דרב ור' יוחנן דאומדנא וקשה דכמון גבי ההיא דפול המלרי קא פסיק רבי שמואל בר נחמני א"ר יוחנן הלכה כ"רש"י שזורי וצפ' בהמה המקשה (ס:); מוכח דדוקא כמסוכן ובתריובת מעשר של דמאי הוא דקלמר דהלכה כמותו ולא כהחריני גבי ההיא בן פקועה דרב אלד בר חנן דא"ל רב אשי זיל שחטיה ופירן והא"ר מנינא הלכה כרבי שמעון שזורי ולא עוד אלא כל מקום ששנה ר"ש שזורי כ"י הא סנירלה לי דלמר רבי יוחנן הלכה כ"רש"י שזורי במקום ובתריובת מעשר של דמאי אכל כהחריני לא יפן לדחות וצפ"ר רבינו גרסום כמיב כהניו דפול המלרי ר' יצחק בר נחמני אמר שמואל וכן כפפרים יפסני. (י) מ"ר: עידיה

מדינתן שאין תרומה עולה אלא לחוד ומלא. יתן לין כן אלא חסד וחסד וכווה כהניו לא וימא החיל יתנו את הסס על החסד רבי יוסי אמר א"ר חסד וחסד. מניה את הסס בן השיעין אס ליה אלא מסך חסד וחסד. לומר את הסס קטנית: ואסמא פאלי"א: שורעו לורע. דאס זרעו לירק הוה איל מעשר דידיה בחר לקטפה דמפפס כ"ה (דף י:).

מקום לחוד ולרביס אלא לתוכה לכנסו כדמי הפסד הוא לו. (במנוח דף נה). פול המצרי. מין קטנית שחולין ודקן לורען לרק ולרע. היידיע לרק המפפס אחר לקטפה. היידיע ללסל לא ורשי תורת קטניות עליו המפפס אחר הפרסה. חסד וחסד וכווה כהניו לא וימא החיל יתנו את הסס על החסד רבי יוסי אמר א"ר חסד וחסד. מניה את הסס בן השיעין אס ליה אלא מסך חסד וחסד. לומר את הסס קטנית: ואסמא פאלי"א: שורעו לורע. דאס זרעו לירק הוה איל מעשר דידיה בחר לקטפה דמפפס כ"ה (דף י:).